

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. april 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0061
Dok.: 1061710

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 20. marts 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Susanne Lehrer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 173):

”Vil ministeren oplyse, om der er noget til hinder for, at politiet som led i gennemførelse af tilsynet skal indhente en retskendelse forud for at foretage undersøgelse af den dømtes bolig m.v. og forud for undersøgelse af den dømtes breve m.v. og andre genstande?”

Svar:

Med lovforslaget foreslås det, at politiet skal føre tilsyn med dømte seksualforbryderes overholdelse af forbud meddelt efter straffelovens § 236, stk. 1. Det foreslås endvidere, at politiet som led i tilsynets gennemførelse uden retskendelse bl.a. skal kunne skaffe sig adgang til den dømtes bolig og foretage undersøgelse af breve og papirer og andre genstande (f.eks. computer, telefon og andet IT-udstyr), som den dømte råder over, jf. den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 236, stk. 8. De nærmere regler om gennemførelse af tilsynet skal fastsættes af justitsministeren, jf. den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 236, stk. 12, nr. 1.

Der er principielt intet til hinder for at fastsætte et krav om, at politiet i forbindelse med tilsynet med dømte seksualforbrydere skal indhente en retskendelse forud for iværksættelsen af undersøgelserne af den dømtes bolig, breve mv.

Det er imidlertid Justitsministeriets vurdering, at et sådant krav vil kunne være til hinder for en effektiv og fleksibel tilrettelæggelse af tilsynet. Det bemærkes i den forbindelse, at der med lovforslaget er lagt op til, at tilsynet med bolig- og besøgsforbud skal gennemføres ved, at politiet opsøger den dømte i dennes bolig hver 14. dag eller en gang om måneden, alt efter om den dømte er i sexologisk behandling.

Hertil kommer, at det efter Justitsministeriets vurdering er tvivlsomt, om et krav om indhentelse af en retskendelse reelt vil bidrage til den dømtes retssikkerhed. Det bemærkes i den forbindelse, at der er tale om et lovbestemt tilsyn, som ikke baserer sig på en konkret mistanke om et strafbart forhold, som vil kunne efterprøves af domstolene. En eventuel domstolsprøvelse vil derfor navnlig kunne vedrøre, om den dømte er meddelt et forbud efter straffelovens § 236, stk. 1, og om gennemførelsen af tilsynet kan anses for nødvendig af hensyn til at sikre, at den dømte overholder dette forbud.

Justitsministeriet bemærker endvidere, at politiets gennemførelse af tilsyn med dømte seksualforbrydere vil være omfattet af retssikkerhedslovens bestemmelser om gennemførelse af tvangsindgreb, og at den dømte endvidere vil have adgang til at klage over politiets gennemførelse af tilsynet efter de almindelige regler om klage over politiets dispositioner uden for strafferetsplejen.

Endelig skal det bemærkes, at retsplejelovens bestemmelser om straffeprocessuelle tvangsindgreb vil skulle anvendes, hvis der i forbindelse med tilsynet opstår en konkret mistanke om, at den dømte har begået et strafbart forhold. Det betyder, at politiet i en sådan situation som udgangspunkt vil skulle indhente en retskendelse for f.eks. at foretage en ransagning af den dømtes bolig, computer, telefon eller andet IT-udstyr.